

Dikke Dames winnen laptops

Vijf dames, de rug kerend naar de kijker, zittend op een rij, ogenschijnlijk genietend van een dagje uit aan zee. Het ranke uiterlijk van voorbijtrekkende flamingo's boven een azuurblauwe zee contrasteert bijna meedogenloos met de corpulente lichaamsbouw van de dames. De zon kijkt vrolijk toe. 'Dikke dames' toont ons een veelkleurig portret waar men letterlijk en figuurlijk niet om heen kan. Het is het werk van Amber Jasperse (14) en Keila Mensche (14) dat vorige week de eerste prijs won in de muurschilderwedstrijd die projectontwikkelaar Rob van den Berge eerder dit jaar had uitgeschreven.

**Door Richelle van den Dungen
Gronovius en Christel Cosijn**

Dat de oplossing van een probleem aan de achterkant ligt, bewees Van den Berge toen hij begin dit jaar nogal wat protestreacties kreeg op de opgetrokken muur rondom het nieuwe resort 'Waterlands Village', recht tegenover Flamingo Airport. Deze muur was nodig om de "Waterlanders" te beschermen tegen verkeerslawaaï, inkijk en ongenode gasten. Zoekend naar een oplossing besloot Van den Berge om die omstreden achterkant van de muur een aanwinst voor het Bonaireaanse eiland te laten worden. Trudy Trinidad, ontwerpster van Waterlands Village, en Helen St. Jago, kunstenaar, besloten de hulp in te roepen van leerlingen van scholengemeenschap Bonaire (SGB) om deze saaie muur om te toveren tot een serieus kunstobject. Er werd een wedstrijd uitgeschreven met twee aantrekkelijke Toshiba laptops als hoofdprijs. Voor alle andere jonge schilders lag een i-pod in het vooruitzicht. Van de 80 inzendingen werden er 11 ontwerpen gekozen die daarna binnen een week door de leerlingen zelf op de muur zijn gezet. Enthousiaste reacties van de kritische visuele consument waren het gevolg van alle inspanningen die de jonge

kunsttalenten samen met de projectleiders, ouders en vrienden hadden bewerkstelligd.

[Amber Jasperse en Keila Mensche voor hun winnende 'Dikke Dames']

Het publiek ziet slechts het eindresultaat van die genoemde inspanningen wanneer het van of naar de luchthaven onderweg is. Maar als men even om een hoekje had mogen kijken, was men getuige geweest van de schriftelijke onderbouwingen van het gemaakte ontwerp, de samenwerking van de onervaren schilderteams, gepaard gaande met onderlinge discussies, lachbuien, het afzien in de brandende zon en de gesmaakte voldoening van de werkelijk schitterende eindresultaten. Op 12 september vond de feestelijke prijsuitreiking plaats. Tijdens deze

aangelegenheid werd het publiek meegenomen in een terugblik van de kandidaten over hun persoonlijke beleving van deelname aan de wedstrijd. Nadat alle sprekers uitgebreid de spanning rondom de uitreiking van de laptops hadden verhoogd en de derde en tweede prijswinnaars het podium verlieten, was daar eindelijk de verlossende kreet:

En de winnaars zijn...

“Overal zie je op posters van die dunne vrouwen met perfecte lichaamsvormen. Dit is net het tegenovergestelde en het is zo mooi!” Amber Jasperse en Keila Mensche glimlachen bescheiden als ze hun keuze voor de ‘Dikke dames’ toelichten. De derdejaars vwo-leerlingen staan nog wat onwennig met de laptops in hun hand, de moeders van de meiden als trotse pauwen naast hun kroost. Amber en Keila moeten duidelijk wennen aan het idee dat hun muurschildering als beste uit de bus is gekomen. “We hebben lang moeten nadenken over het onderwerp, maar eenmaal het onderwerp gevonden, verliep alles vrij vlot”.

[Amber Jasperse en Keila Mensche met docente Gemma van der Linden]

Volgens het winnende tweetal is ‘Dikke dames’ eigenlijk een reclameboodschap waarvan het beeld net

even anders is dan het beeld op de billboards dat we doorgaans dagelijks te zien krijgen. In plaats van jonge slanke meiden die het eiland met een wulpse blik promoten, vinden we op ‘Dikke dames’ een vijftal stevige vrouwen die de toerist over hun schouders laten meegenieten van zon, zee en strand op Bonaire. “Zo kan het namelijk ook”, zegt Amber. “Het is een uniek idee, omdat je dit nergens anders op Bonaire ziet”, vult Keila aan. Dat alle ontwerpen weloverwogen tot stand zijn gekomen, bevestigt Gemma van der Linden, docente Cultureel Artistieke Vorming bij de SGB. Onder haar bezielende leiding werden de 11 muurschilderingen in vijf dagen tijd gerealiseerd. Een uitdaging, zoals ze het zelf noemt, die niet zonder slag of stoot verliep. Er moest namelijk eerst voor een wegafzetting worden gezorgd, zodat zij in relatieve rust aan het voorwerk kon beginnen: elke muur van zo’n 2 bij 6 meter voorzien van rasters. Deze rasters, 11 in totaal, moesten het de leerlingen gemakkelijker maken om hun ontwerpen op de muren te zetten. Geholpen door haar man, lukte het Gemma om deze klus in enkele verhitte uren te klaren. Daarna konden de leerlingen aan de slag met schetsen en schilderen. Krioyo Paint Bonaire was bereid gevonden om de verf te leveren. Grote emmers met de basiskleuren stonden onder de boom en met een pollepel werden er kleinere hoeveelheden in bakjes gedaan. Daarnaast twee reuze emmers met spoelwater voor het wassen van de pollepel om zo de kleuren zuiver te houden. Gemma glundert als ze uitwijdt over de aanpak en invulling van het project. Een project, zegt ze, dat overigens ook een hele familiegebeurtenis is geweest. “Het is mooi om te zien hoe nauw betrokken alle ouders waren. De een kwam met frisdrank, de ander met

versnaperingen en tussen alle hapjes en drankjes door werd elk moment trots vastgelegd met de camera”.

Trots

Roze trots was zeker te zien in ‘Flamingo’s Love’ van Leidy Castellanos en John Perdomo die er met de tweede prijs vandoor vlogen. Met veel plezier en elan lieten zij deze Bonaireaanse vogels op de muur plaats nemen.

[Tweede prijs: ‘Flamingo’s Love’ van Leidy Castellanos en John Perdomo]

De derde prijs was begaan met hetzelfde onderwerp, de schoonheid van de natuur van Bonaire. Andrea Simal en Pernilla Mansveld lieten naar voren komen dat de jarenlange educatie over het belang van een schoon milieu haar vruchten begint af te werpen. Al jong weet men tegenwoordig dat een schoon eiland met een evenwichtige natuur veel toeristenbrood op de plank brengt.

Farahnaz Ramzan, die samen met Wouter van Kouwen een team vormde, viel helaas niet in de prijzen, haar originele leguanenband ten spijt. “Mijn ouders en kennissen hebben me veel bijgestaan en geholpen. Ik ben ze daarvoor heel dankbaar. Ik ben heel trots en tevreden over mijn muurschildering”.

[Derde prijs: ‘Dushi Bon’ van Andrea Simal en Pernilla Mansveld]

Moeilijke taak

De vijfköppige jury, onder meer bestaande uit onderwijsinspecteur Sedney Marten en de kunstenaars Yenny Rijna en Winfred Dania, had een moeilijke taak. Alle muurschilderingen waren van een bijzonder hoog artistiek niveau, waardoor het lastig was om aan één team de eerste prijs toe te kennen, bekend Sedney Marten na afloop van de prijsuitreiking. Marten, ooit zelf docent Cultureel Artistieke Vorming op de SGB, vindt het Waterlandproject een mooie versmelting van initiatieven van scholen, kinderen en bedrijfsleven. “Dit soort initiatieven is zeer goed voor de ontwikkeling van leerlingen. Een project buiten de school stelt leerlingen immers bloot aan kritiek, positief of negatief. Daar moeten ze mee om leren gaan. Zij ervaren nu letterlijk dat er nog andere muren zijn behalve schoolmuren om van te leren. Hun leerstof zet nu tevens de voorbijganger aan het denken”.

De onderwijsinspecteur wijst verder nog op het belang van groepswork. “Groepswork of duo-work bevordert communicatie en samenwerking”. Dat bevestigt ook Jolly da Graca Freire, waarvan het werk ‘Friendship’ dat ze samen met Geruliane Booi maakte niet

in de prijzen viel. “De samenwerking verliep niet altijd goed”, vertelt Jolly. “Als je in een groep werkt waar iedereen een verschillende mening heeft, zullen er altijd ruzies zijn. Ook wij hebben meningsverschillen gehad die soms zo hoog opliepen dat we elkaar met verf bekogelden. Uiteindelijk hebben we de ruzies door veel te praten bijgelegd. Nu is een bijzonder schilderij het resultaat van onze vriendschap”.

[Tweede prijswinnaars Leidy Castellanos en John Perdomo]

Gemma van der Linden lacht. “Inderdaad. Er is een enkele keer met verf gegooid, maar altijd was er weer die toenadering tot elkaar. De leerlingen zijn in vele opzichten gegroeid, hun zelfvertrouwen is toegenomen. Ze zijn zich bewust van hun eigen creatieve vermogen en de ontwikkeling daarvan”. Aan die bewustwording heeft de docente zonder twijfel een grote bijdrage geleverd. Haar enthousiasme is aanstekelijk en haar kennis van zaken leidt tot onverwachte resultaten. Aan het project rond de Waterlands Village muurschilderingen is nu een einde gekomen. Echter bedrijven en particulieren met een lege muur en laptop mogen Gemma benaderen. Een aantal jonge deelnemers verklaarden zich graag bereid mee te werken. De volgende uitdaging, opnieuw onder leiding van Gemma, heeft zich al

aangediend: het Wedding Village-project dat in augustus van start zal gaan. We zijn benieuwd of de leerlingen van de SGB zich opnieuw niet uit het lood laten slaan. Ditmaal gaan zij gewapend met stukjes gekleurd glas om de ramen van het nieuwe vakantieresort een kunstzinnig aanzien te geven.

[Derde prijswinnaars Andrea Simal en Pernilla Mansveld]

['Natures Welcome' van Amanda Kort en Meralney Bomba viel niet in de prijzen]